

کتاب دانیال — شماره نود و سه

افشای سه گانه نبوی روم: از بت پرستی باستان تا فریب مدرن

Jeff Pippenger

2024-02-26

کتاب دانیال تصریح می کند که این روم است که رؤیا را برقرار می سازد، و این فهم در تاریخ میلری از سوی پروتستان ها مورد مخالفت قرار گرفت، هنگامی که ویلیام میلر این واقعیت را مشخص ساخت. در ایام آخر نیز همچنان این روم است که رؤیا را برقرار می سازد، و امروز ادونتیسیم لائودیکیه ای اکنون دیدگاه پروتستان سقوط کرده را تأیید می کند که «غارتگران قوم تو» آنتیوخوس ایپفانس هستند. قوم عهد که در تاریخ میلری از آنان عبور شد، در برابر همین حقیقت مقاومت کردند؛ همان حقیقتی که اکنون از سوی قوم عهد ایام آخر—که اکنون از آنان نیز عبور می شود—مورد مقاومت قرار می گیرد. سلیمان آن را نیکو بیان کرد:

آنچه بوده است، همان است که خواهد بود؛ و آنچه انجام شده است، همان است که انجام خواهد شد؛ و زیر آفتاب هیچ چیز تازه ای نیست. آیا چیزی هست که درباره اش گفته شود: بنگر، این تازه است؟ آن نیز از دیرباز بوده است، در زمان هایی که پیش از ما بوده اند. جامعه ۹: ۱۰

از دیدگاه نبوی، سه تجلی از روم وجود دارد، و دو تجلی نخست ویژگی های تجلی سوم را مشخص می سازند، زیرا حقیقت بر شهادت دو نفر استوار می گردد.

اما اگر به سخن تو گوش ندهد، آنگاه یک یا دو نفر دیگر را با خود ببر تا هر سخنی بر زبان دو یا سه شاهد ثابت گردد. متی 18:16.

مذهب روم مشرک، شرک تھا، اور شرک سچے مذہب کی ایک جعلی نقل ہے۔ یہ اس معنی میں اتنا جعلی نہیں جس طرح جعلی کرنسی کو سمجھا جاتا ہے، کیونکہ شرک درحقیقت سچے مذہب سے ظاہری طور پر کچھ بھی مشابہت نہیں رکھتا۔ لیکن نبوتی اعتبار سے اس میں جعل سازی کی خصوصیات پائی جاتی ہیں۔ شہر روم، یروشلم کی ایک جعلی نقل ہے، اور اسی کا ایک ہیکل (پینتھیون) تھا جو یروشلم کے ہیکل کی جعلی نقل تھا۔ شرک کی مذہبی رسومات غیر مقدس اور اہلیسی ہیں، لیکن وہ شیطان کی جعلی مذہبی رسومات کی نمائندگی کرتی ہیں۔ مذہب روم مشرک کے سربراہ کا لقب Pontifex Maximus تھا۔ Maximus Maximus ابتدا میں قدیم روم میں رومی ریاستی مذہب کے اعلیٰ کابن کے لیے استعمال ہوتا تھا، اور اس کی ابتدا رومی جمہوریہ کے ابتدائی دور تک پہنچتی ہے۔ وقت کے ساتھ ساتھ یہ سیاسی اور مذہبی اختیار سے وابستہ ہو گیا، اور بالآخر اسی لقب کی صورت اختیار کر گیا جو آج رومن کیتھولک کلیسیا میں پوپ کے لیے استعمال ہوتا ہے۔

لقب کبیر کھنہ روما الوثنية کان Maximus** Maximus** وکان أيضاً لقب کبیر کھنہ روما البابوية، وهو مصطلح لاتینی یعنی «الأعظم بین الأحرار الساميين». وکان هو الکاهن الأكبر للدين الرسمي للدولة الرومانية، ولا سيما لعبادة الإله جوبيتر. وکان لـ Maximus** Maximus** سلطة دينية ومسؤوليات ذات شأن، بما في ذلك الإشراف على مختلف الشعائر الدينية وضمان السير السليم للتقويم الديني الروماني. وکان Maximus** Maximus** رئيس مجمع الأخبار (**Pontificum Pontificum**) وهو جماعة من الكهنة كانت مسؤولة عن تفسير طقوس الديانة الرومانية وصيانتها.

کاهن اعظم هر دو روم بت پرست و پاپی، «Maximus» Maximus بود؛ بنابراین عنوان رئیس روم جدید نیز به طور طبیعی «Maximus» Maximus خواهد بود. دین روم بت پرست، بت پرستی بود، و دین روم پاپی، بت پرستی بود و هنوز نیز هست، اما در پوشش دعوی مسیحیت؛ و دین روم جدید ایام آخر نیز

بت پرستی خواهد بود، در پوشش دعوی مسیحیت.

هم روم بت پرست و هم روم پاپی، دوره زمانی معینی داشتند که در آن به طور مطلق فرمان می راندند. روم بت پرست می بایست به مدت سیصد و شصت سال به طور مطلق حکومت کند، در تحقق نبوت زمانی دانیال، فصل یازدهم، آیه بیست و چهار.

او به آرامی، حتی به حاصل خیزترین نواحی ولایت، داخل خواهد شد؛ و آنچه را که پدران و پدران پدرانش نکرده بودند، او انجام خواهد داد؛ و غنیمت و تاراج و ثروت را در میان آنان تقسیم خواهد کرد؛ آری، او تا مدتی نقشه های خود را بر ضد دژهای استوار طرح خواهد نمود. دانیال 11:24.

موضوع آیت بیست و چهار روم بت پرست است، زیرا آنان در آیت شانزدهم موضوع شدند و تا آیت سی و یکم همچنان موضوع باقی می مانند. ما در نوشته های آینده به طور مشخص به این آیات خواهیم پرداخت، اما در اینجا صرفاً اشاره می کنیم که نبوت تصریح کرده است که روم بت پرست به مدت سیصد و شصت سال فرمانروایی برتر خواهد داشت، چنان که این امر با این بیان که روم «تدابیر خود را بر ضد دژهای استوار، تا مدتی» به کار خواهد بست، به تصویر کشیده شده است. واژه ای که «بر ضد» ترجمه شده، در واقع به معنای «از» است، و آیه می گوید که روم جهان را «از» «دژهای استوار»، یعنی شهر روم، هدایت خواهد کرد، و این کار را برای یک «زمان» انجام خواهد داد که برابر با سیصد و شصت سال است.

روم بت پرست در نبرد آکتیوم، در سال ۳۱ پیش از میلاد، به فرمانروایی مطلق آغاز کرد و این برتری را تا سال ۳۳۰ میلادی ادامه داد، زمانی که کنستانتین پایتخت امپراتوری را از دژ شهر روم به شهر قسطنطنیه منتقل کرد. آنگاه امپراتوری سیر زوال بدنام خود را آغاز نمود. شهر روم برای روم بت پرست «دژ» نبوی بود، و هنگامی که از آن شهر فرمان می راند، شکست ناپذیر بود. در جنگ هایی که در پی انتقال قدرت توسط کنستانتین رخ داد، شهر روم به هدف حمله گنسریک و قبایل مهاجم بربر بدل شد؛ همانانی که به وسیله چهار شیپور نخست مکاشفه باب هشت به تصویر کشیده شده اند.

لہذا دانی ایل باب گیارہ، آیت اکتیس میں، وہ "بازو" (مشرکانہ روم) جو پاپائیت کے حق میں کھڑے ہوئے، پہلے "مقدس قوت" کو آلودہ کرتے ہیں۔ شہر روم، مشرکانہ اور پاپائی دونوں روم کے لیے نبوتی "مقدس قوت" ہے، کیونکہ سنہ 330 میں، جب مشرکانہ اقتدار قسطنطنیہ کو منتقل ہوا، تو شہر روم ابھرتی ہوئی پاپائی روم کے لیے چھوڑ دیا گیا۔ اسی سبب مکاشفہ باب تیرہ، آیت دو کہتی ہے کہ اژدہا (مشرکانہ روم) نے پاپائی روم کو اپنا "تخت" دیا۔ "تخت" وہ جگہ ہے جہاں سے کوئی قوت حکومت کرتی ہے، اور سنہ 538 سے 1798 تک، پاپائی روم نے کامل بالادستی کے ساتھ حکومت کی، جس طرح مشرکانہ روم نے بھی "ایک زمانہ" تک کامل بالادستی کے ساتھ حکومت کی تھی۔

پیش گوئی دورہ ای معین از زمان را مشخص می کند که در آن هم روم بت پرست و هم روم پاپی به گونه ای مطلق فرمان می راندند، و چون چنین می کردند، این فرمانروایی از کرسی اقتدارشان، یعنی شهر روم، صادر می شد. شکست ناپذیری روم بت پرست هنگامی پایان یافت که آن ها شهر روم را ترک کردند، و این امر پایان آن سیصد و شصت سال را رقم زد که در آیه بیست و چهار به صورت «یک زمان» نمایانده شده است؛ و هنگامی که آن هزار و دویست و شصت سال فرمانروایی پاپی در 1798 به پایان رسید، ناپلئون دستور داد پاپ را از شهر روم بیرون ببرند و او در تبعید درگذشت.

روم بت پرست و روم پاپی ثابت می کنند که روم معاصر در روزهای آخر، برای دوره ای نبوی معین، به گونه ای برتر فرمان خواهد راند. «زمان دیگر نخواهد بود»، اما دوره آزار پاپی روزهای آخر، دوره ای معین است که با قانون یکشنبه ای که به زودی در ایالات متحده برقرار خواهد شد آغاز می شود و تا بسته شدن مهلت آزمایش بشر ادامه می یابد؛ آنگاه که میکائیل برمی خیزد و اعلام می کند: «آن که

ظالم است، باز ظلم کند؛ و آن که پلید است، باز پلید باشد؛ و آن که عادل است، باز عدالت ورزد؛ و آن که مقدس است، باز مقدس باشد.»

روم بت پرست در طول تاریخ خونین خود، مسیحیان را در کولوسئوم شهر روم آزار و اذیت کرد، و مورخان مسیحی برآورد کرده اند که در دوران تاریک حاکمیت پاپی، یکصد میلیون شهید به دست دستگاه پاپی به قتل رسیدند؛ اما دستگاه پاپی این ادعا را انکار می کند و این برآورد را حدود پنجاه میلیون می داند. روم بت پرست و روم پاپی هر دو وفاداران خدا را مورد آزار و اذیت قرار دادند، و روم معاصر نیز در ایام آخر، قوم وفادار خدا را آزار و اذیت خواهد کرد.

«بسیاری زندانی خواهند شد، بسیاری برای نجات جان خود از شهرها و قصبات خواهند گریخت، و بسیاری در دفاع از حقیقت، به خاطر مسیح، شهید خواهند شد.» Selected Messages, book 3, 397

روم بت پرست، هنگامی که زمام جهان را به دست می گرفت، بر سه مانع جغرافیایی غلبه کرد. روم پاپی نیز هنگامی که سلطه جهان را به دست می گرفت، بر سه مانع جغرافیایی غلبه نمود. روم مدرن در سال ۱۹۸۹ بر پادشاه جنوب (اتحاد شوروی خداناباور) چیره شد، و در گام بعد، در قانون یکشنبه ای نزدیک الوقوع، سرزمین جلال را (ایالات متحده) سرنگون خواهد کرد. سپس مصر را (تمام جهان را) مغلوب خواهد ساخت.

«تمام جامعه در حال تقسیم شدن به دو طبقه بزرگ است: مطیعان و نافرمانان. ما در زمره کدام طبقه یافت خواهیم شد؟»

«کسانی که احکام خدا را نگاه می دارند، کسانی که نه به نان تنها، بلکه به هر کلمه ای که از دهان خدا صادر می شود زیست می کنند، کلیسای خدای زنده را تشکیل می دهند. آنان که برمیگزینند تا از ضد مسیح پیروی کنند، اتباع آن مرتد عظیم اند. آنان که زیر بیرق شیطان صف آرای شده اند، شریعت خدا را می شکنند و دیگران را نیز به شکستن آن رهبری می کنند. ایشان می کوشند قوانین ملت ها را چنان تدوین کنند که مردم وفاداری خود را به حکومت های زمینی با پایمال کردن قوانین ملکوت خدا نشان دهند.»

«شیطان اذهان را با پرسش های کم اهمیت منحرف می سازد تا نتوانند با دیدی روشن و آشکار، امور بسیار مهم را ببینند. دشمن در حال طرح ریزی است تا جهان را به دام اندازد.»

«دنیای به اصطلاح مسیحی صحنه رویدادهای عظیم و سرنوشت ساز خواهد بود. مردانی که در منصب قدرت هستند، به پیروی از نمونه پاپیت، قوانینی وضع خواهند کرد که بر وجدان تسلط یابد. بابل همه امت ها را از شراب خشم زناي خود خواهد نوشانید. هر ملتی درگیر خواهد شد.» Manuscript Releases، جلد 1، ص. 296.

برای دفاع از این حقیقت که «سرزمین جلال» در دانیال یازده آیه چهل و یک، نمادی از ایالات متحده است، شیر سبط یهودا اصل کاربرد سه گانه نبوت را بر دانشجویان نبوت ایام آخر گشود. نوری که از آن شش آیه پایانی تابیده است، از طریق اعمال تاریخی که «قربانی دائم» در کتاب دانیال نمایان می سازد، چنان که در آیه سی و یک دانیال یازده بیان شده است، بر شش آیه پایانی این فصل، استوار گردیده است. همان حقیقت بنیادین («قربانی دائم») که کلید چارچوب نبوی میلر شد، چارچوب نبوی ایام آخر را نیز پدید آورد. چارچوب میلر بر دو قدرت ویرانگر بت پرستی و پاپی گری استوار بود که قوم خدا را آزار می دادند، و چارچوب ایام آخر بر سه قدرت ویرانگر استوار است که در ایام آخر قوم خدا را آزار می دهند.

افزایش معرفتی که در شش آیه پایانی دانیال یازده بازنمایی شده است—آیاتی که افزایش معرفتی را که در سال ۱۹۸۹ پدید آمد مجسم می‌سازند و به وسیله نهر حِیقل نمادپردازی شده‌اند—از سوی دشمنان حقیقت مورد مقاومت قرار گرفت. آن مقاومت به فهم اصل کاربرد سه گانه نبوت انجامید؛ اصلی که نخست به صورت کاربرد سه گانه روم شناخته شد، و این همان موضوعی است که رؤیای تاریخ نبوی را استوار می‌سازد.

جہاں رویا نہ ہو، وہاں لوگ ہلاک ہو جاتے ہیں؛ لیکن جو شریعت پر عمل کرتا ہے، وہ مبارک ہے۔ امثال 29:18.

کاردبست سه گانه سه ظهور روم نشان می‌دهد که دین روم بت پرست و روم پاپی، بت پرستی است، و اینکه دین ایشان به وسیله مردی که «Maximus» Maximus خوانده می‌شود اداره می‌گردد. این دو ظهور روم نشان می‌دهند که پیش از آنکه ایشان برای مدتی معین به طور مطلق فرمان برانند، سه قدرت جغرافیایی از میان برداشته می‌شوند، و اینکه ایشان از شهر هفت تپه روم، که پناهگاه قوت ایشان است، حکم خواهند راند. هر دوی آنها بر این حقیقت شهادت دادند که ایشان قوم وفادار خدا را آزار رساندند. بنابراین، بر اساس این دو شاهد می‌دانیم که دین روم معاصر نیز بت پرستی خواهد بود، و اینکه او به وسیله پاپ روم، که عنوانش «Maximus» Maximus است، هدایت خواهد شد.

پیش از آنکه فاحشه عظیم اختیار را به دست گیرد و به گونه‌ای مطلق فرمانروایی کند، روم جدید باید بر سه مانع غلبه یابد؛ و نخستین مانع، تاریخ گذشته است که با فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ از میان رفت، یعنی آن دشمن ملحد روم که در اروپا در برابر قدرت روم ایستادگی می‌کرد. مانع بعدی با قانون یکشنبه که به زودی در ایالات متحده برقرار خواهد شد، سرنگون می‌گردد، و سپس سازمان ملل متحد اقتدار خود را برای زمانی کوتاه به روم جدید خواهد سپرد. هنگامی که آن به طور کامل بر تخت نشانده شود، آزار و جفای روزهای آخر واقع خواهد شد.

کتاب دانیال، و به ویژه مکاشفه فصل هشت، ویژگی‌های نبوی روم را ارائه می‌کنند که به فهم درست روم معاصر یاری می‌رسانند. یکی از آن ویژگی‌ها، تقسیم امپراتوری روم به شرق و غرب بود که به وسیله کنستانتین در سال ۳۳۰ انجام شد. روم بت پرست و روم پاپی، هنگامی که با هم در نظر گرفته شوند، همچنین از ماهیت دوگانه روم سخن می‌گویند. تقسیم کنستانتین که به پیدایش روم غربی و روم شرقی انجامید، شاهدی دوم بر روم بت پرست و روم پاپی است. کنستانتین اقتدار مدنی را در شرق برقرار ساخت و اقتدار کلیسایی را در غرب باقی گذاشت. روم بت پرست نماینده کشورداری بود و روم پاپی نماینده کلیسادی. شرق کشورداری بود، غرب کلیسادی؛ چنان که در آهنگل دانیال دو، یا شاخ مذکر و شاخ مؤنث دانیال هشت، یا درندگان دانیال هفت، و جانوران قدس دانیال هشت نمونه‌وار گردیده است.

روم جدید نیز ماهیتی دوگانه خواهد داشت و از ترکیبی از کلیسا و دولت، از آهنگل و گل، و از سیاست ورزی کلیسایی و سیاست ورزی دولتی تشکیل خواهد شد؛ اما روم جدید همچنین ماهیتی سه گانه خواهد داشت. در مکاشفه فصل هشت، هم روم غربی و هم روم شرقی به طور تحت‌اللفظی و نمادین به سه بخش تقسیم شدند. قسطنطین که از روم شرقی فرمان می‌راند، پادشاهی خود را به طور واقعی میان سه پسرش تقسیم کرد، و روم غربی به گونه‌ای نمادین به وسیله خورشید و ماه و ستارگان نمایش داده شد که نمایانگر شکل سه گانه حکومتی بود که امپراتوری روم از آن بهره می‌برد. ازاین‌رو، روم جدید، با آنکه از حیث سیاست ورزی کلیسایی و سیاست ورزی دولتی دوگانه است، همچنین نمایانگر اتحادی سه گانه خواهد بود که به وسیله اژدها، وحش و نبی کذاب نشان داده شده است.

تجلیات روما الوثنية وروما البابوية تُعرّف التكوين النبوي المركّب لروما الحديثة الأخيرة. إنّ ذلك الاتحاد الثلاثي الذي يتم عند قانون الأحد الآتي قريباً، والذي يقود العالم إلى هرمجدون. وهو «صورة الوحش» العالمية، وهي رمز لاتحاد الكنيسة والدولة. ورأسها هو الحبر الأعظم، Pontifex Maximus، الذي يحكم من مدينة روما، التي هي مقرّ سلطانه. أمّا السلطة المدنية لإنسان الخطية فستوفرّها الأمم المتحدة، وسيكره العالم على قبول النظام الثلاثي، وإن كان ثنائياً، لصدّ المسيح، بواسطة القوة القسرية للولايات المتحدة. وهكذا، كما أنّ روما الوثنية (التنين) في الرؤيا، الأصحاب الثالث عشر، الآية الثانية، أعطت البابوية «قدرته وعرشه وسلطاناً عظيماً»، فإن الولايات المتحدة، كما تتمثل في روما الوثنية، تُنجز الأعمال الثلاثة نفسها لروما الحديثة. فالمقرّ هو مدينة الفاتيكان في مدينة روما ذات التلال السبع، والسلطان هو الأمم المتحدة، والقوة هي الولايات المتحدة. ومعاً يقودون العالم إلى موضع فيه إنّ البابوية «يبلغ نهايته ولا معين له».

ما این بررسی را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

او فرشته ششم پیاله خود را بر رود عظیم فرات فرو ریخت؛ و آب آن خشک شد تا راه برای پادشاهان مشرق زمین آماده گردد. و دیدم که از دهان اژدها، و از دهان وحش، و از دهان نبی کذاب، سه روح ناپاک مانند قورباغه بیرون آمدند. زیرا آنان ارواح دیوها هستند که معجزات به عمل می آورند و به نزد پادشاهان زمین و تمامی جهان می روند تا ایشان را برای جنگ آن روز عظیم خدای قادر مطلق گرد آورند. اینک، چون دزد می آیم. خوشا به حال آن که بیدار می ماند و جامه های خود را نگاه می دارد، مبادا عریان راه رود و شرم او را ببینند. و ایشان را در موضعی که در زبان عبرانی حارمجدون خوانده می شود، گرد آورد. و فرشته هفتم پیاله خود را در هوا فرو ریخت؛ و از هیكل آسمان، از تخت، آوازی بلند برآمد که می گفت: «تمام شد.» مکاشفه ۱۶:۱۷-۱۷